

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 895

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 709 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal	2–3
	Decizia nr. 710 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 raportat la art. 194—197 din Codul de procedură civilă	4–5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
312.	— Decizie privind înființarea Comitetului Interministerial Coaliția Națională pentru Integrarea Refugiaților	6–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
151.	— Ordin al ministrului afacerilor interne privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri	7
152.	— Ordin al ministrului afacerilor interne privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maiștri militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 709**

din 27 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroi	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Nicolae Lăpădat în Dosarul nr. 11.304/63/2014 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 526D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care susține că dispozițiile de lege criticate oferă garanțiile constituționale, nu creează inegalități și nu retroactivează.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 2 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 11.304/63/2014, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția a fost invocată de Nicolae Lăpădat într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare formulate împotriva deciziei Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova, prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei de impunere privind impozitul de venit și contribuțiile sociale stabilite suplimentar.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin modul de reglementare, prin conținutul lor și prin efectele juridice pe care le produc, prevederile legale creează o inegalitate de tratament între cetățean și stat, acesta din urmă aflându-se într-o situație de favoare față de contribuabil. Pe de altă parte, prevederile legale criticate dispun asupra unor contribuții sociale care nu sunt taxe și impozite în sensul Codului fiscal, în forma sa la data emiterii ordonanței de urgență, normând cu aplicabilitate retroactivă caracterul fiscal al acestor contribuții.

7. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază dispozițiile legale criticate ca fiind constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. V alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 30 decembrie 2011, aprobată prin Legea nr. 106/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2012. Textele de lege criticate au următorul cuprins: „(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul efectuării inspecției fiscale pentru perioade anterioare datei de 1 ianuarie 2012, stabilirea contribuțiilor sociale, precum și soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea revin organelor fiscale prevăzute la alin. (1).

(4) Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale predau organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012. Predarea-preluarea se face până la data de 30 septembrie 2012, pe titluri de creanță și pe scadențe, pe baza protocolului de predare-primire și a următoarelor documente:

a) înscrisuri în care sunt individualizate creanțele datorate și neachitate până la data predării-preluării și care reprezintă titluri executorii;

b) situația soldurilor contribuțiilor stabilite până de data de 30 iunie 2012 și neîncasate până la aceeași dată;

c) o copie a titlurilor în care sunt individualizate plățile anticipate stabilite pentru anul 2012;

d) orice alte informații disponibile, necesare urmăririi și verificării sumelor datorate.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și art. 16 privind egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că obiectul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2011 îl reprezintă tocmai modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Astfel, a fost stabilită competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III ale titlului IX² al Codului fiscal de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, fiind reglementată de asemenea procedura de predare-primire a acestor contribuții de la casele de asigurări sociale. Potrivit art. V alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011, „Începând cu data de 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal revine Agenției Naționale de Administrare Fiscală”, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie—30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, pentru soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade.” Dispozițiile de lege criticate prevăd că, prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul efectuării inspecției fiscale pentru perioade anterioare datei de 1 ianuarie 2012, stabilirea contribuțiilor sociale revine Agenției Naționale de Administrare Fiscală și că, începând cu 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale predau organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea colectării, obligațiile reprezentând contribuțiile sociale datorate, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012. Așa cum rezultă din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2011, aceasta a fost adoptată „în contextul în care este necesară continuarea simplificării și unificării legislației și a administrării contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice”.

15. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 16 din Constituție, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită, având în vedere că aceste dispoziții constituționale consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea dintre cetățeni și acestea din urmă. Pe de altă parte, nu se poate susține că prin modificarea competenței de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice s-ar aduce atingere principiului egalității în fața legii, de vreme ce norma criticată se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza reglementată de aceasta. Or, așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. (A se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie

1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

16. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că dispozițiile art. V alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 prevăd, ca regulă, că, începând cu data de 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal aparține Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Alin. (2) al art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 stabilește o excepție de la această regulă, și anume, în cazul veniturilor aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie—30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012, competența de administrare revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade. Art. V alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 instituie o excepție de la alin. (2) al aceluiași articol, reglementând competența Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a stabili contribuțiile sociale „în cazul efectuării inspecției fiscale pentru perioade anterioare datei de 1 ianuarie 2012”, întărind astfel regula instituită de alin. (1), potrivit căreia începând cu data de 1 iulie 2012, competența aparține Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În coroborare, art. V alin. (4) prevede că, începând cu 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale predau organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea colectării, obligațiile reprezentând contribuțiile sociale datorate, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012. Având în vedere acestea, nu se poate susține că dispozițiile art. V alin. (3) au caracter retroactiv, deoarece se aplică, pentru viitor, de la data intrării lor în vigoare, în cazul efectuării inspecției fiscale pentru perioade anterioare datei de 1 ianuarie 2012.

17. Totodată, Curtea constată că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 nu reglementează retroactiv caracterul fiscal al contribuțiilor sociale, așa cum susține autorul excepției. Începând cu data de 1 ianuarie 2011, potrivit art. 1 alin. (1) din Codul fiscal, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 30 decembrie 2010, Codul fiscal stabilește cadrul legal pentru impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii care constituie venituri la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru șomaj și fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, precizează contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale, precum și modul de calcul și de plată al acestora.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Lăpădat în Dosarul nr. 11.304/63/2014 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. V alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 710

din 27 octombrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200
raportat la art. 194—197 din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 raportat la art. 194—197 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriel George Basarabescu în Dosarul nr. 6.899/2/2014/a1 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 673D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 31 din 21 ianuarie 2014, nr. 97 din 27 februarie 2014 și nr. 235 din 15 aprilie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.899/2/2014/a1, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 raportat la art. 194—197 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Gabriel George Basarabescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a unei încheieri de anulare a cererii de chemare în judecată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prin procedura regularizării cererii de chemare în judecată se încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece aceasta are loc fără o dezbateră în contradictoriu, și astfel se creează o situație discriminatorie, de inegalitate a armelor și a părților implicate în proces. În acest sens, apreciază că legea putea să prevadă, pentru deplina transparență și în considerarea rolului activ al judecătorului, o „banală” citare a părții care urma să fie sancționată cu anularea cererii și astfel să poată explica de ce nu poate depune înscrisuri. Mai susține că cerința obligatorie a dovezii plății taxei de timbru încă din faza procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată, mai înainte ca instanța să își stabilească competența, este excesivă.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că textele legale criticate sunt

constituționale, întrucât dreptul la un proces echitabil nu presupune formularea unor cereri fără a achita taxele legal stabilite ori a unor cereri informale sau fără a depune minime diligențe în soluționarea cauzei pentru ca instanța să poată realiza atribuțiile de judecată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate, reținut de Curtea Constituțională în deciziile nr. 31 din 21 ianuarie 2014, nr. 97 din 27 februarie 2014, nr. 510 din 7 octombrie 2014, nr. 235 din 15 aprilie 2014 sau nr. 708 din 27 noiembrie 2014.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 200 raportat la art. 194—197 din Codul de procedură civilă. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, fără ca textele de lege criticate să își schimbe numerotarea. Textele criticate privesc *Verificarea cererii și regularizarea acesteia* — art. 200, *Cuprinsul cererii de chemare în judecată* — art. 194, *Numărul de exemplare* — art. 195, *Nulitatea cererii* — art. 196 și *Timbrarea cererii* — art. 197 din Codul de procedură civilă.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție astfel cum acesta se interpretează potrivit art. 20 din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a mai analizat dispozițiile legale criticate prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora, spre exemplu, prin Decizia nr. 27 din 3 februarie 2015, Decizia nr. 43 din 17 februarie 2015, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 25 martie 2015, sau Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014.

14. Curtea a reținut că prevederile art. 194—197 din Codul de procedură civilă instituie condiții de formă ale cererii de

chemare în judecată, reglementând cuprinsul acesteia (art. 194), numărul de exemplare (art. 195), elementele esențiale pe care trebuie să le conțină, sub sancțiunea nulității (art. 196), precum și cerința timbrării acesteia (art. 197). Dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă dispun verificarea cererii introductive de instanță de către completul investit aleatoriu cu soluționarea cauzei. Constatând neconformitatea acesteia în raport cu cerințele instituite prin art. 194—197 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată comunică lipsurile reclamantului, în scris, punându-i totodată în vedere necesitatea regularizării cererii, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării. Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut de alin. (2) cuprins în art. 200 din același Cod, instanța are posibilitatea să anuleze cererea de chemare în judecată, prin încheiere dată în camera de consiliu, potrivit alin. (3) al aceluiași articol.

15. Curtea a mai reținut că instituirea unor condiții formale ale cererii de chemare în judecată nu poate fi considerată *de plano* drept o negare a efectivității dreptului de acces la justiție, ci aceasta constituie o expresie a obligativității exercitării drepturilor și libertăților cu bună-credință, în limitele instituite de lege. Mai mult, nerespectarea condițiilor prescrise pentru conformitatea cererii introductive de instanță nu atrage în mod necondiționat anularea actului procedural, existând posibilitatea modificării sau completării acestuia în termenul stabilit de instanță. Astfel, prevederile art. 200 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă, dispunând asupra necesității comunicării în scris către reclamant a lipsurilor constatate în legătură cu cererea de chemare în judecată, cu mențiunea regularizării acestora în termenul stabilit, reprezintă o concretizare a principiului rolului activ al judecătorului, tocmai în vederea asigurării accesului efectiv la justiție al titularului cererii. Mai mult, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii de anulare, împotriva acesteia se poate face cerere de reexaminare, solicitând motivat revenirea asupra măsurii anulării. Cererea de reexaminare se soluționează de către un alt complet al instanței respective, prin încheiere definitivă, în

camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Potrivit art. 200 alin. (6) din același act normativ, acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial investit. În acest context, Curtea a reținut că atât reglementarea cererii de reexaminare, sub forma unei căi de atac împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată, precum și faptul că aceasta se soluționează de un complet diferit de cel care a dispus măsura anulării, cu citarea reclamantului, reprezintă garanții procesuale, care au drept scop evitarea anulării actului de procedură, în măsura în care a fost legal întocmit.

16. De asemenea, Curtea a reținut că procedura regularizării cererii de chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor.

17. Prin Decizia nr. 31 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 14 februarie 2014, Curtea a reținut că atât timp cât procedura criticată nu privește însăși judecarea pe fond a cererii introductive, dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. În final, Curtea reține că celelalte aspecte învederate de autorul excepției de neconstituționalitate privesc, pe de o parte, modificarea legii, iar pe de altă parte, țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești, ceea ce excedează controlului de constituționalitate.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel George Basarabescu în Dosarul nr. 6.899/2/2014/a1 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 200 raportat la art. 194—197 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind înființarea Comitetului Interministerial Coaliția Națională pentru Integrarea Refugiaților**

În temeiul art. 18 alin. (1) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, se înființează Comitetul Interministerial Coaliția Națională pentru Integrarea Refugiaților, denumit în continuare *Comitetul*, având componența prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Comitetul are ca obiectiv integrarea refugiaților, conform obligațiilor pe care România le are în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

(3) Comitetul are următoarele atribuții:

a) integrarea și adaptarea refugiaților în societatea românească, precum și îndeplinirea de către România a obiectivelor și responsabilităților asumate în cadrul european;

b) identificarea corectă și completă a problematicei refugiaților, alegerea soluțiilor optime, asigurarea implementării măsurilor și coordonarea lor pentru atingerea obiectivului stabilit.

(4) În vederea îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin, Comitetul poate solicita informații de la persoane de drept public și privat din domeniile ce au legătură cu problematica refugiaților.

Art. 2. — (1) Coordonarea Comitetului este asigurată de către ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, care poate delega atribuțiile unui secretar de stat.

(2) Ministerele vor fi reprezentate în cadrul Comitetului la nivel de ministru sau secretar de stat, iar instituțiile publice, organele de specialitate ale administrației publice centrale și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, de către conducătorii acestora.

(3) La lucrările Comitetului participă, în calitate de invitați permanenți, reprezentanți ai societății civile, precum și, atunci când este cazul, în calitate de invitați, experți din cadrul altor autorități ale administrației publice centrale.

(4) În vederea îndeplinirii obiectivului prevăzut la art. 1 alin. (2), coordonatorul Comitetului asigură comunicarea și colaborarea cu Parlamentul European, Comisia Europeană, Consiliul European și unitățile subordonate.

Art. 3. — (1) Ședințele comitetului au loc în prezența majorității membrilor. Comitetul adoptă decizii cu majoritatea simplă a celor prezenți.

(2) Comitetul prezintă, la solicitarea prim-ministrului, rapoarte cu privire la stadiul implementării măsurilor stabilite, precum și informări periodice.

Art. 4. — (1) În cadrul Comitetului își desfășoară activitatea grupuri de lucru la nivel tehnic, prevăzute în anexa nr. 2 la care participă persoanele menționate la art. 2 alin. (2) și experți din cadrul ministerelor, organelor de specialitate și instituțiilor administrației publice centrale care fac parte din Comitet.

(2) Experții desemnați în grupurile de lucru trebuie să dețină documente de acces la informații clasificate eliberate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat.

Art. 5. — (1) Comitetul își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, pe care îl aprobă în prima reuniune.

(2) Comitetul se întrunește lunar și ori de câte ori este necesar.

(3) Secretariatul tehnic al Comitetului este asigurat de către Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

(4) Agenda fiecărei ședințe a Comitetului se întocmește de Secretariatul tehnic pe baza propunerilor formulate și înaintate în acest sens de către membrii acestuia și se aprobă de către coordonatorul Comitetului.

(5) Ședințele Comitetului au loc la sediul Guvernului României — Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, municipiul București.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 312.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA
Comitetului Interministerial Coaliția Națională pentru Integrarea Refugiaților

1. Cancelaria Primului-Ministru
2. Ministerul Afacerilor Interne
3. Ministerul Afacerilor Externe
4. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
5. Ministerul Apărării Naționale
6. Ministerul Finanțelor Publice
7. Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri
8. Ministerul Energiei
9. Ministerul Justiției
10. Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

11. Ministerul Transporturilor
12. Ministerul Sănătății
13. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
14. Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice
15. Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice
16. Ministerul Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională
17. Ministerul Fondurilor Europene
18. Ministerul Tineretului și Sportului
19. Ministerul Culturii
20. Secretariatul General al Guvernului
21. Inspectoratul General pentru Imigrări
22. Serviciul Român de Informații
23. Serviciul de Informații Externe
24. Serviciul de Telecomunicații Speciale
25. Asociația Comunelor din România
26. Asociația Orașelor din România
27. Asociația Municipiilor din România
28. Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România

ANEXA Nr. 2

GRUPURILE DE LUCRU
care își desfășoară activitatea în cadrul Comitetului Interministerial Coaliția Națională
pentru Integrarea Refugiaților

1. Grupul de lucru Armonizare legislativă
2. Grupul de lucru Logistică primară
3. Grupul de lucru Integrarea locală
4. Grupul de lucru Integrarea societală
5. Grupul de lucru Integrarea culturală

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri și funcționari publici
cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri**

Având în vedere prevederile art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2015 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2015 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special,

cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2015 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 151.

*) Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri**

Având în vedere prevederile art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2015 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2015 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu

gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2015 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 152.

*) Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

